

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 38. Hincmari Documenta Regi Carlomanno data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

gesima tertia ejusdem mensis Dec. anno Sæculum IX.
 882. electus est Marinus, (*) hujus no- A. C. 882.
 minis secundus, olim Constantinopoli,
 & in Bulgaria Legatus, & Episcopus, (**) Papebr. con.
 sed, ut credunt, nulli Sedi affixus, in il- hist.
 lum solummodo finem consecratus, ut
 suo labore Sclavos ad fidem converte-
 ret. Is Sacram Sedem non plus quatuor-
 decim mensibus tenuit.

§. XXXVIII.

Hincmari Documenta Regi Carlomanno data.

Ludovico Rege Germaniæ vigesima Ja- Ann. Fuld.
 nuarii eodem anno octingentesimo 882. Bertin.
 octogesimo secundo fatis functo, Carolo 882.
 Imperatori Fratri ejus Regnum totius opusc. 14.
 Franciæ Orientalis obtigit. Porro Lu- to. 2. p. 201.
 C c c 3 dovi-

(*) Aliis Marinus primus. Aliis Marti-
 nus II.

(**) Antonius Pagi ad hunc annum: *Ma-
 rinus hoc anno Pontifex Romanus creatus, po-
 stulatus quidem fuerat Archiepiscopus a Bul-
 garis, Hadriano II. Ecclesiam Romanam re-
 gente, sed nullum indicium est, ex quo appa-
 reat, eum tunc ordinatum fuisse Archiepiscopum
 ab Hadriano II. Quare Continuator Lambecianus
 perperam scribit, Marinum ordinatum
 fuisse contra Statuta Canonum, recte vero Fre-
 herianus, Marinum tunc fuisse Romanæ Eccle-
 siæ Archidiaconum.*

Sæculum IX. A. C. 882. Clodovicus Rex Neustriæ quarta Augusti

decedens Carlomanno Fratri totam Franciam Occidentalem reliquit. Tunc vero Regni Optimates Hincmarum, Episcopum, ætate & Ordinatione senio- rem, rogarunt, ut documenta conscriberet, quibus Rex juvenis dirigi, atque Ecclesia & Respublica reformari possent. Misit Hincmarus duo Opuscula, primum Optimatibus inscriptum, & magnam partem excerptum ex Adalardo, de quo ista memorat:

n. 12. *Vidi, cum fui juvenis, Adalardum, senem sapientem, Caroli Magni Imperatoris propinquum, Abbatem Corbejensem, omnium, qui Cæsari a consiliis erant, præcipuum, cujus Commentarium de ordine in Palatio servando concinnatum legi, & descripsi.*

n. 13.

Summam deinde Commentarii refert, nomina & ministeria præfectorum in Regia, tempus Comitiorum & Conventuum, in quibus bis in anno de salute Reipublicæ deliberabatur. Præfectorum in Regia primus erat Apocrisarius seu Archicapellanus, quod munus ab ætate Clodovei obierant Episcopi, qui Principem per vices & constituto temporis spatio, quocumque proficisceretur, comitabantur. Postea Pipino & Carolo Magno regnantibus, plerumque Diaconi & Presbyteri hoc Officioungebantur, ne Episcopi ab Ecclesiis suis abesse cogentur. Ita sub Pi-

n. 14.

n. 15.

pino

pino Fulradus Presbyter consentientibus Sæculum IX
 Episcopis hac Dignitate eminuit. Sub A. C. 882.
 Carolo Magno idem Fulradus, tum Engelramus & Hildeboldus Episcopi, sub Ludovico Pio Hilduinus Presbyter, cui successit Fulco Presbyter, & tandem Drogo Episcopus. Archicapellano subjecti erant omnes Clerici in Palatio versantes, eique junctus erat Archicancellarius, cui suberant Notarii fideles & periti, qui Regis epistolas scriberent. Nimirum Cancellarius & Notarii omnes erant viri Ecclesiastici. Archicapellani erat cognoscere de causis omnium Clericorum ad Regiam venientium, nec ullus in conspectum Regis nisi ipse opera admittebatur, si quidem tantæ molis negotium fuisset, quod solus Archicapellanus definire non posset. Ipse in Regia, quæcunque ad Divinum Officium pertinebant, Sacramentorum administrationem, ægroantium subsidia, peccatorum conversionem, verbo, spiritualia omnia curabat.

n. 16.

Secundum Hincmari Opusculum ad Opusc. 15.
 Episcopos datum, nihil continet aliud, p. 216.
 quam salubria consilia ad regendam ætatem Regis Carlomanni ex Scriptura & Patribus deprompta. Tam in uno quam op. 16.
 in altero sæpe Concilium ad S. Macram citat, & adjungit Tractatum de Raptoribus

Sæculum IX. ribus ad Ludovicum Regem a se missum.
A. C. 882. Hæc ultima sunt Hincmari Scripta.

§. XXXIX.

Hincmari obitus.

Ann. Bert.
 882
Flod. l. III.
C. ult.

Sub illud tempus Normanni usque ad civitatem Laudunensem pervenientes vicina omnia rapinis & incendiis vastabant, priusquam vero obsidionem molirentur, Remos & Sueffionem versus direrunt. Hincmarus mature quidem de hostium adventu monitus fuit, sed omni humano auxilio destitutusprehendebatur; quippe Urbs Remensis muris clausa non erat, & dimissi Ecclesie sue Vasalli cum Rege Carlomanno militabant. Ergo noctu fugam capessit, auferens, quod pretiosissimum habebat, S. Remigii corpus, & Ecclesie thesaurum, suorum manibus in lectica portatus, nam pedibus incedere infirmitas non permittebat. Canonici, Monachi, Sacrae Deo Virgines in diversa sparguntur. Ipse Archiepiscopus Epernacum cis Matronam se recepit. Normanni in partes diviserant exercitum, atque una usque ad portas Remorum progressa, quæ sub manibus fuerunt, diripuit, & non nullos vicos incendit; at civitatem non intravit. Hincmarus aliquot dies Epernaci commoratus obiit vigesima prima Decembris anno octingentesimo octogesimo secun-